

Previsible

La perspectiva constituent i la república catalana se situen a la centralitat política del nou full de ruta adoptat per l'ANC, a la 3a Assemblea anual a Lleida.

L'imaginari entorn el clamor de la independència s'acolorix amb la necessària definició dels continguts econòmics, polítics i socials del "país que volem". Tipus de Constitució inclosa.

L'apropiació que CiU, CDC i el president Mas, fan del fet català, val a dir de la realització concreta de la sobirania i la llibertat de la població de Catalunya, és emprada per una part de les esquerres per negar tant les polítiques nefastes retalladores i privatitzadores de Mas, com per girar-se d'esquena a la sobirania, la llibertat i l'anhel d'independència del poble mobilitzat.

És completament necessari denunciar i combatre les polítiques de CiU, la corrupció estesa per CDC, i la bel·ligerància neoliberal de Mas.

Per això ens cal reflexionar sobre el context que permet als poders econòmics catalans, amb la representació política fonamental atorgada a CiU, captivar i sostenir el lideratge de la majoria treballadora catalana. Si més no a aconseguir una divisió ideològica entre el cos social de sentiment i pertinença catalana i de la component treballadora que té altres orígens i sentiments, malgrat siguin ciutadania catalana al "viure i treballar" a Catalunya.

L'abducció per part de CiU i Mas del que representa la senyera, la sobirania i la independència catalana, és possible per la pressió negativa vers la democràcia del govern i de les institucions estatals, així com per la confusió entre una part de la component treballadora organitzada sobre l'esmentada senyera, la independència i el predomini de l'hegemonia de la classe dominant catalana.

Finiquitar aquesta hegemonia política necessita unitat treballadora i del poble, entorn de les perspectives de ruptura democràtica que permeti iniciar el camí a la constitució d'una República catalana.

El president Mas ha contestat tot seguit al full de ruta republicà de l'ANC. Ho ha fet esmentant que les eleccions autonòmiques anticipades anunciades les convocarà "previsiblement" pel 27-S, però sempre que ERC compleixi els pactes. Això ve a significar que ERC ha de ser completament dòcil i hostatge de CiU. No n'hi ha prou amb votar els Pressupostos. A Mas li cal que la submissió d'ERC permeti la refundació de CDC, per mantenir l'hegemonia política i electoral. Artur Mas, també ha dit que un avançament de les generals podria afectar la data.

En els últims anys, cada passa endavant de la mobilització i la consciència sobiranista ha representat una reculada forta per CiU. Això en bona part contradiu les argumentacions que el moviment per la sobirania i la independència afavoreix els poders dominants catalans.

La idea de que l'ANC seria una criatura, o una titella, de CiU, no se sosté si es contrasta amb la regressió social, política i electoral de CiU, ni amb la crisi en que es debat CDC, que l'obliga a refundar-se.

L'ANC posa rumb vers un inici constituent i una república catalana. Mas amenaça en que pot no convocar les eleccions anunciades. EUiA defensa una República Catalana lliurement federada, a més d'una República espanyola federal, plurinacional, amb el dret a l'autodeterminació.

Un fracàs o frustració o derrota del procés de sobirania perjudicaria a fons a tot el cos social ciutadà, per tant a la majoria treballadora fonamentalment, així com a les organitzacions d'esquerres.

El futur proper no rau en les posicions derrotistes de considerar la possibilitat de ruptura esgotada, ni impossible "perquè l'estat no ho permetrà", sinó en situar les concepcions i el factor social en el si del moviment i mobilització que tendeix de forma natural a la sobirania de legalitat constituent catalana.

L'esquerra ha de liderar el moviment democràtic popular per la sobirania. Pot fer-ho. Convé ho faci.

Francesc Matas Salla